

РЕШЕНИЕ

№ 5773

гр. София, 12.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.01.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Жана Петрова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **13347** по описа за **2025** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „Виваком България” ЕАД, представлявано от изпълнителния директор А. В., чрез пълномощника юрисконсулт А. М. срещу Решение № 4184/20.11.2025г. по НАХД № 14350/2025г. по описа на СРС, 116 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ №008067/14.08.2025г., издадено от председателя на Комисията за защита на потребителите, с което на основание чл. 210а от Закона за защита на потребителите на „Виваком България” ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 30 000 лева за нарушение на чл. 68в вр. чл. 68д, ал. 1 предл.1-во от ЗЗП. Навеждат се доводи за незаконосъобразност на решението, като постановено при нарушение на материалния закон. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да отмени изцяло наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът чрез юрисконсулт А. М. поддържа подадената жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба - Председателят на Комисията за защита на потребителите, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Претендира присъждане на разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение, че жалбата е неоснователна, а решението на СРС като правилно следва да бъде оставено в сила.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на

страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

В КЗП на 26.02.2025г. е постъпила жалба, подадена от потребителя С. К. с твърдение за проведен на 10.01.2025г. телефонен разговор със служител на оператор на „Виваком България” ЕАД, по време на който е предоставена невярна информация относно дължимостта на сума в размер на 150 лв. за закупено крайно устройство при прекратяване на договор преди края на неговия срок поради едностранно увеличение на цените на предоставените услуги от страна на „Виваком България” ЕАД. Към жалбата е приложена и кореспонденция между потребителя и представител на дружеството писмена кореспонденция. Видно от същата след подаден сигнал до доставчика на мобилните услуги, „Виваком България” ЕАД дава противоречива информация на потребителя по отношение на това дължи ли разликата в цената на крайно устройство или не, посочвайки, че при взето устройство тя се дължи, като впоследствие се твърди устройство да не е взето. В отговора е посочено и допълнително, че до изтичане на срока за отказ от услугата без санкция за потребителя, това не е сторено.

Постъпило е на 11.04.2025г. писмено становище по случая „Виваком България“ – ЕАД, че по време на обаждането от 10.01.2025г. поради техническо несъответствие е предоставена информация за ползвана отстъпка по предходен договор за услугата.

На 09.07.2025г. е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН), в присъствието на един свидетел, който е присъствал при установяване на нарушението, за това че на 10.01.2025г. дружеството е осъществило състава на заблуждаваща нелоялна търговска практика по смисъла на чл.68д, ал.1, предл. 1 от ЗЗП, като чрез свой служител е предоставило на потребителя С. К. невярна информация относно дължимостта на парична сума в размер на 150 лева.

Въз основа на съставения акт е издадено обжалваното наказателно постановление №008067/14.08.2025г. от председателя на Комисията за защита на потребителите, с което на основание чл. 210а от ЗЗП на „Виваком България” ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 30 000 лева за нарушение на чл. 68в вр. чл. 68д, ал. 1 предл.1-во от ЗЗП..

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила – съответно на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, НП е издадено от компетентен административен орган, спазена е формата за съставяне на АУАН и НП, които съдържат всички необходими реквизити. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение, същото не съставлява маловажно нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН и наложеното наказание е правилно определено в рамките на предвидения в закона размер.

Решението е постановено при спазване на материалния закон.

Фактите по случая са правилно установени от първоинстанционния съд, с оглед събраните по делото доказателства, районният съд е събрал необходимите гласни и писмени доказателства и въз основа на тях е приел, че процесното нарушение е безспорно доказано от обективна страна. Изводите на първоинстанционния съд кореспондират на установената правилно фактическа

обстановка и се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция. Районният съд е провел съдебното дирене, въз основа на което е достигнал до правилен и несъмнен извод, че касационният жалбоподател е осъществил състава на вмененото му административно нарушение. Съдът е изложил подробни мотиви за безспорната доказаност и правилна квалификация на нарушението, както и за липсата на допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени процесуални нарушения.

Отговорността на касационния жалбоподател съгласно издаденото НП е ангажирана за нарушение на разпоредбата на чл. 68д, ал. 1 пр. 1 във вр. с чл. 68в от ЗЗП.

Уредбата на нелоялните търговски практики се съдържа в глава IV, раздел III от ЗЗП. Нормата на чл. 68в от ЗЗП съдържа общото правило - забраняват се нелоялните търговски практики, а тази на чл. 68г, ал.4 от ЗЗП посочва, че нелоялни са и заблуждаващите и агресивните търговски практики по чл. 68д -68к.

Основният фактически състав на нелоялната търговска практика изисква кумулативно наличието на следните елементи: практиката да противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност; да променя или да е в състояние да промени съществено икономическото поведение на средния потребител когато засяга или към когото е насочена, или на средния член от групата потребители, когато търговската практика е насочена към определена група потребители. /чл.68г ал.1 от ЗЗП/. Според § 13 т. 23 от ДР на ЗЗП „Търговска практика“ е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите, а съгласно § 13, т. 28 от ДР на ЗЗП „добросъвестност и професионална компетентност“ е степента на специални познания, умения и грижи, които може да се очаква да бъдат притежавани и проявени от търговеца спрямо потребителя съгласно почтените пазарни практики и/или принципа за добросъвестност в сферата на дейност, упражнявана от търговеца. По смисъла на § 13, т.25 „съществено изменение на икономическото поведение на потребителите“ е използването на търговска практика, която намалява значително способността на потребителя да вземе информирано решение, което води до вземане на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на тази търговска практика.

Съдът намира, че по делото са събрани достатъчно по обем и категорични доказателства за това, че касаторът е извършил вмененото му административно нарушение на чл. 68д, ал. 1 пр. 1 във вр. с чл. 68в от ЗЗП. Установява се безспорно, че процесната невярна информация е в състояние да мотивира средния потребител да вземе решение, което без въздействието, което невярната информация има, не бил взел (да не прекрати договора си). Заявената с категоричност претенция от търговеца чрез служител за дължимостта на сумата от 150 лева дава на средния потребител необоснована увереност, че упражняването на потестативното му право да прекрати договора е икономически неизгодно, а в действителност разлика в цена за закупена вещ не се е дължала.

Настоящата съдебна инстанция намира за ирелевантни доводите на касационния жалбоподател, че се касае за отношения с един единствен потребител-абонат. Споделят се изцяло съжденията на СРС, развити по идентични твърдения, наведени и във въззивната жалба относно липсата на законово изискване за повторяемост, честота, брой засегнати потребители или изследване на търговската дейност на търговеца в цялост, за да са налице основанията за намеса на административния орган и констатиране на нелоялна търговска практика.

Съдът приема, че размерът на наложеното наказание е правилно определен на 30 000 лева в рамките на предвиденото от чл. 210а от ЗЗП, от 2 000 до 50 000 лева, като административнонаказващият орган е извършил индивидуализация на наказанието, излагайки

смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства, при превес на отегчаващите и отчитайки икономическата мощ на нарушителя, броят абонати на различните предоставени услуги. В този смисъл споделя се извода на СРС, че санкцията не следва да бъде намалявана, доколкото тя е от естество да допринесе за постигане на легитимните цели по чл. 12 ЗАНН. По отношение на процесното нарушение не може да се приложи чл. 28 от ЗАНН, тъй като нарушението не разкрива по-ниска степен на обществена опасност на деянието в сравнение с други от същия вид.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и във връзка с чл.63д от ЗАНН, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 130 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, XV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4184/20.11.2025г. по НАХД № 14350/2025г. по описа на СРС, 116 състав, с което е потвърдено НП №008067/14.08.2025г., издадено от председателя на КЗП, с което на „Виваком България“ ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 30 000 лева за нарушение на чл. 68в вр. чл. 68д, ал. 1 предл.1-во от ЗЗП.

ОСЪЖДА „Виваком България“ – ЕАД – [населено място], ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор А. В. да заплати на Комисията за защита на потребителите съдебни разноски по делото в размер на 130 /сто и тридесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.